Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 16. júna 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 805/2004 — Európsky exekučný titul pre nesporné nároky — Článok 3 ods. 1 písm. b) — Podmienky osvedčenia — Rozsudok pre zmeškanie — Pojem ‚nesporný nárok' — Procesné správanie účastníka konania, ktoré môže predstavovať ‚nespochybnenie nároku'"

Vo veci C-511/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunale di Bologna (Súd v Bologni, Taliansko) zo 6. novembra 2014 a doručený Súdnemu dvoru 14. novembra 2014, ktorý súvisí s konaním:

Pebros Servizi Srl

proti

Aston Martin Lagonda Ltd,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, sudcovia D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (spravodajca) a M. Vilaras,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Pebros Servizi Srl, v zastúpení: N. Maione, avvocato,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Salvatorelli, avvocato dello Stato,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: F. Moro a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. januára 2016,

* Jazyk konania: taliančina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky (Ú. v. EÚ L 143, 2004, s. 15; Mim. vyd. 19/007, s. 38).

2 Tento návrh bol predložený v rámci konania, ktoré sa začalo na návrh spoločnosti Pebros Servizi Srl so sídlom v Taliansku na osvedčenie právoplatného rozsudku pre zmeškanie vydaného proti spoločnosti Aston Martin Lagonda Ltd (ďalej len „Aston Martin“) so sídlom v Spojenom kráľovstve ako európskeho exekučného titulu v zmysle nariadenia č. 805/2004.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa odôvodnení 5, 6, 10, 12, 17 a 20 nariadenia č. 805/2004:

„(5) pojem ‚nesporné nároky‘ by mal zahrnovať všetky situácie, v ktorých dlžník preukázateľne nepopiera charakter alebo výšku peňažného nároku, a v ktorých veriteľ získal proti dlžníkovi buď súdne rozhodnutie alebo vykonateľný titul, ktorý vyžaduje výslovný súhlas dlžníka, či už sa jedná o súdny zmier alebo o verejnú listinu;

(6) neexistencia námietok zo strany dlžníka, ako je stanovené v článku 3 odsek 1 písm. b), môže mať podobu nedostavenia sa na súdne konanie alebo nesplnenia výzvy súdu predložiť písomné oznámenie o zámere obhajovať sa;

…

(10) ak súd v členskom štáte vydal rozhodnutie o nespornom nároku bez toho aby sa dlžník zúčastnil konania, zrušenie akýchkoľvek kontrol v členskom štáte výkonu je neoddeliteľne spojené s existenciou dostatočnej záruky dodržania práva na obhajobu;

…

(12) pre konanie vedúce k vydaniu rozhodnutia by mali byť stanovené minimálne pravidlá s cieľom zabezpečiť, aby bol dlžník informovaný o súdnej žalobe proti nemu, o požiadavkách na jeho aktívnu účasť v konaní, ak chce poprieť nárok[,] a o dôsledkoch jeho neúčasti včas, a to takým spôsobom, aby mu to umožnilo pripraviť si obhajobu;

…

(17) súdy príslušné na preskúmanie úplného súladu s minimálnymi procesnými pravidlami by mali v prípade takéhoto súladu, vydať štandardizované osvedčenie o európskom exekučnom titule, na základe ktorého sa toto preskúmanie a jeho výsledok stanú transparentnými;

…

(20) veriteľ by mal mať možnosť požiadať o vydanie osvedčenia o európskom exekučnom titule pre nesporné nároky, alebo môže namiesto toho zvoliť systém uznávania a výkonu podľa nariadenia [Rady] (ES) č. 44/2001 [z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42)] alebo iné nástroje spoločenstva.“

4 Článok 1 nariadenia č. 805/2004 nazvaný „Predmet úpravy“ stanovuje:

„Účelom tohto nariadenia je vytvorenie európskeho exekučného titulu pre nesporné nároky, aby bol na základe stanovenia minimálnych pravidiel umožnený voľný pohyb rozhodnutí, súdnych zmierov a verejných listín vo všetkých členských štátoch bez toho, aby sa v členskom štáte výkonu pred uznaním a výkonom muselo konať akékoľvek ďalšie konanie.“

5 Článok 3 tohto nariadenia s názvom „Exekučné tituly, ktoré sa osvedčia ako európsky exekučný titul“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Toto nariadenie sa uplatňuje na rozhodnutia, súdne zmiery a verejné listiny o nesporných nárokoch.

Nárok sa považuje za nesporný, ak:

a) s ním dlžník výslovne súhlasil tým[,] že ho uznal alebo tak urobil prostredníctvom zmieru, ktorý schválil súd alebo bol uzavretý pred súdom v priebehu konania, alebo

b) dlžník voči nemu nikdy nevzniesol námietky v priebehu súdneho konania v súlade s príslušnými procesnými požiadavkami podľa právnych predpisov členského štátu pôvodu, alebo

c) dlžník sa nezúčastnil na súdnom pojednávaní alebo nebol na takom pojednávaní zastúpený potom, ako najskôr v priebehu súdneho konania vzniesol námietky proti nároku, za predpokladu, že sa takéto konanie dlžníka podľa právnych predpisov členského štátu pôvodu rovná tichému uznaniu nároku alebo skutočností, ktoré tvrdí veriteľ, alebo

d) dlžník ho výslovne uznal vo verejnej listine.“

6 Článok 6 toho istého nariadenia s názvom „Požiadavky na osvedčenie rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu“ v odseku 1 uvádza:

„Rozhodnutie o nespornom nároku vydané v členskom štáte bude na základe žiadosti v ľubovoľnom čase predloženej pôvodnému súdu osvedčené ako európsky exekučný titul, ak:

a) je rozhodnutie vykonateľné v členskom štáte pôvodu; a

b) rozhodnutie nie je v rozpore s predpismi o súdnej právomoci tak, ako sú stanovené v oddieloch 3 a 6 kapitoly II nariadenia (ES) č. 44/2001; a

c) súdne konanie v členskom štáte pôvodu spĺňa požiadavky stanovené v kapitole III, pričom je nárok nesporný v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) alebo c)…“

7 Článok 9 nariadenia č. 805/2004 s názvom „Vydanie osvedčenia o európskom exekučnom titule“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Osvedčenie o európskom exekučnom titule sa vydáva na vzorovom tlačive uvedenom v prílohe I.“

8 Kapitola III nariadenia č. 805/2004, ktorej súčasťou sú články 12 až 19 tohto nariadenia, stanovuje minimálne normy pre konania o nesporných nárokoch. Tieto normy, ktorých cieľom je ochrana práva dlžníka brániť sa, sa netýkajú iba spôsobov doručenia alebo oznámenia návrhu na začatie konania a iných aktov, ale aj informovania o obsahu tohto aktu, pričom dlžník musí byť informovaný o nároku, ako aj o postupe na jeho spochybnenie. Článok 12 tohto nariadenia s názvom „Rozsah použitia minimálnych pravidiel“ v odseku 1 stanovuje:

„Rozhodnutie o nároku, ktorý je nesporný v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) alebo c)[,] môže byť osvedčené ako európsky exekučný titul iba vtedy, ak súdne konanie v členskom štáte pôvodu splnilo procesné požiadavky stanovené v tejto kapitole.“

9 Podľa znenia článku 27 nariadenia č. 805/2004 s názvom „Vzťah k nariadeniu (ES) č. 44/2001“:

„Toto nariadenie nemá vplyv na možnosť požiadať o uznanie a výkon rozhodnutia, súdneho zmieru alebo verejnej listiny o nespornom nároku v súlade s nariadením (ES) 44/2001.“

Talianske právo

10 Konanie na vydanie rozsudku pre zmeškanie je v talianskom práve upravené v časti II oddiele I kapitole VI Codice di procedura civile (občiansky súdny poriadok). Uvedená kapitola VI obsahuje články 290 až 294 tohto poriadku.

11 Článok 291 občianskeho súdneho poriadku s názvom „Zmeškanie na strane odporcu“ vo svojom prvom odseku stanovuje:

„Ak sa odporca nedostavil na pojednávanie a konajúci súd nezistil vadu, ktorá má za následok neplatnosť doručenia žaloby, určí žalobcovi prekluzívnu lehotu na zopakovanie doručenia. Opakovanie doručenia bráni akejkoľvek neúčinnosti.“

12 Článok 293 uvedeného poriadku s názvom „Dostavenie sa neprítomného účastníka“ stanovuje:

„Účastník konania, ktorý bol vyhlásený za neprítomného, sa môže dostaviť v akomkoľvek okamihu konania až do pojednávania na spresnenie žalobných návrhov.

Dostavenie sa môže mať formu predloženia vyjadrenia, plnomocenstva alebo písomností do kancelárie, alebo formu prítomnosti na pojednávaní.

Neprítomný účastník konania, ktorý sa dostavil, môže v každom prípade na prvom pojednávaní alebo v lehote, ktorá mu bola určená konajúcim súdom, namietať proti podaniam, ktoré boli voči nemu predložené.“

13 Článok 294 rovnakého poriadku s názvom „Odvrátenie preklúzie“ vo svojom prvom odseku stanovuje:

„Neprítomný účastník konania, ktorý sa dostavil, môže požiadať konajúci súd o povolenie na vykonanie úkonov, na ktorých vykonanie by mu už inak zaniklo právo, ak preukáže, že sa z dôvodu neplatnosti doručenia alebo oznámenia žaloby nemohol oboznámiť so žalobou alebo sa nemohol dostaviť z dôvodu, ktorý mu nemožno pripísať.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

14 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Pebros Servizi zažalovala na Tribunale di Bologna (Súd v Bologni, Taliansko) viacero spoločností a medzi nimi aj Aston Martin.

15 Konanie pred týmto súdom medzi Pebros Servizi a Aston Martin prebiehalo v neprítomnosti tejto druhej uvedenej spoločnosti, hoci podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania jej bola riadne doručená žaloba a mohla sa zúčastniť tohto konania.

16 Rozsudkom z 24. januára 2014, ktorým sa skončilo toto konanie, Tribunale di Bologna (Súd v Bologni) zaviazal Aston Martin, aby zaplatila Pebros Servizi sumu 18 000 eur spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej výške odo dňa uverejnenia tohto rozsudku až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 835 eur za vlastné trovy konania a 9 500 eur za trovy právneho zastúpenia spolu s daňou z pridanej hodnoty a inými vedľajšími odvodmi na sociálne zabezpečenie upravenými vnútroštátnym právom.

17 Keďže proti tomuto rozsudku nebol podaný opravný prostriedok, nadobudol právoplatnosť.

18 Dňa 14. októbra 2014 Pebros Servizi podala na Tribunale di Bologna (Súd v Bologni) žiadosť o osvedčenie uvedeného rozsudku ako európskeho exekučného titulu v zmysle nariadenia č. 805/2004 s cieľom začať exekučné konanie umožňujúce vymoženie jej pohľadávky.

19 Vnútroštátny súd má pochybnosti o uplatniteľnosti nariadenia č. 805/2004 v prejednávanej veci, keďže v talianskom právnom systéme neúčasť žalovaného na konaní neznamená uznanie nároku, ktorý sa voči nemu uplatnil. V dôsledku toho je podľa neho nastolená otázka, či vydanie rozsudku pre zmeškanie môže mať rovnaké následky ako rozhodnutie o nespornom nároku.

20 V tejto súvislosti tento súd uvádza, že si možno predstaviť dva výklady pojmu „nespochybnenie nároku“. Prvý výklad, ku ktorému sa tento súd prikláňa a ktorý vychádza z vnútroštátneho práva, vylučuje uplatnenie nariadenia č. 805/2004, keďže konanie v neprítomnosti upravené talianskym právnym poriadkom sa podľa neho nerovná nespochybneniu nároku. Naproti tomu podľa druhého výkladu sa tento pojem „nespochybnenie nároku“ vykladá v práve Únie samostatne a zahŕňa aj neprítomnosť na konaní.

21 Za týchto podmienok Tribunale di Bologna (Súd v Bologni) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„V prípade rozsudku pre zmeškanie (v neprítomnosti účastníka konania), ktorým sa ukladá povinnosť účastníkovi konania, ktorý bol v konaní nečinný/neprítomný, pričom tento účastník konania neuznal výslovne nárok protistrany,

má sa rozhodnúť podľa vnútroštátneho práva, či sa má toto procesné konanie považovať za nevznesenie námietok v zmysle nariadenia č. 805/2004, alebo prípadne sa má podľa vnútroštátneho práva poprieť nesporná povaha nároku,

alebo

podľa práva Únie sa rozsudok pre zmeškanie/vydaný v neprítomnosti účastníka konania už z hľadiska svojej povahy považuje za nevznesenie námietok, takže nariadenie č. 805/2004 sa uplatní nezávisle od posúdenia vnútroštátneho súdu?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania a prejudiciálnej otázky

22 Talianska vláda spochybňuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania a súčasne aj prejudiciálnej otázky.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

23 Podľa talianskej vlády v konaní vo veci samej Tribunale di Bologna (Súd v Bologni) nevystupuje v postavení „súdneho orgánu“ v zmysle článku 267 ZFEÚ vzhľadom na to, že konanie, ktoré vedie, aby sa vyslovil k žiadosti o osvedčenie súdneho rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu, nespĺňa kritériá umožňujúce vymedziť toto konanie ako výkon súdnej činnosti, keďže uvedené konanie možno skôr považovať za čisto správne konanie alebo nesporové konanie.

24 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že hoci článok 267 ZFEÚ nepodmieňuje obrátenie sa na Súdny dvor kontradiktórnou povahou konania, v ktorom vnútroštátny súd formuluje prejudiciálnu otázku, vnútroštátne súdy sú oprávnené podať návrh na Súdny dvor len vtedy, ak na nich prebieha spor a pokiaľ majú o ňom rozhodnúť v rámci konania, ktoré má byť skončené rozhodnutím s charakterom súdneho rozhodnutia (rozsudok z 25. júna 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, body 33 a 34, ako aj citovaná judikatúra).

25 Je to vskutku tak v prípade konania vedúceho k osvedčeniu súdneho rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu. V tejto súvislosti Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že toto konanie si vyžaduje súdne preskúmanie podmienok upravených nariadením č. 805/2004 s cieľom posúdiť dodržiavanie práva dlžníka na obhajobu (rozsudok zo 17. decembra 2014, Imtech Marine Belgium, C-300/14, EU:C:2015:825, body 46 a 47).

26 Toto nariadenie teda ukladá orgánu osvedčujúcemu súdne rozhodnutie ako európsky exekučný titul, aby uskutočnil sériu overení prvkov uvedených v tlačive, ktoré je súčasťou prílohy I nariadenia č. 805/2004. Pokiaľ ide o preskúmanie riadneho priebehu súdneho konania vedúceho k prijatiu rozhodnutia, ktoré sa má osvedčiť, ktoré tento súd uskutočňuje v štádiu tohto osvedčenia, ako uviedol generálny advokát v bode 29 svojich návrhov, toto preskúmanie nemá odlišný charakter od preskúmavania súdnej povahy, ktoré má uvedený súd vykonať pred vydaním svojich rozhodnutí v iných konaniach. Toto nariadenie navyše vo svojom článku 6 ukladá uvedenému súdu okrem preskúmania riadneho priebehu tohto predchádzajúceho súdneho konania a dodržania pravidiel právomoci najmä preskúmanie vykonateľnosti vydaného rozhodnutia a povahy nároku.

27 Okrem iného napriek tomu, že konanie na osvedčenie sa vedie až po tom, čo sa v spore rozhodlo súdnym rozhodnutím, ktorým sa skončilo konanie, stále platí, že ako uviedol generálny advokát v bode 32 svojich návrhov, v prípade neosvedčenia sa toto rozhodnutie ešte nemôže voľne pohybovať v európskom justičnom priestore.

28 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že hoci slovné spojenie „vydanie jeho rozhodnutia“ v zmysle článku 267 ods. 2 ZFEÚ zahŕňa celé konanie vedúce k rozsudku vnútroštátneho súdu, toto slovné spojenie sa musí vykladať široko, aby sa vyhlo tomu, že množstvo procesných otázok sa bude považovať za neprípustné, čiže nebudú môcť byť vyložené Súdnym dvorom, a že Súdny dvor nebude môcť rozhodnúť o výklade všetkých ustanovení práva Únie, ktoré je vnútroštátny súd povinný uplatniť (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. februára 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, body 41 a 42, ako aj z 11. júna 2015, Fahnenbrock a i., C-226/13, C-245/13, C-247/13 a C-578/13, EU:C:2015:383, bod 30).

29 Preto sa konanie na osvedčenie súdneho rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu z funkčného hľadiska nejaví ako odlišné konanie od predchádzajúceho súdneho konania, ale ako posledná fáza tohto konania, nevyhnutná na zabezpečenie jeho plnej účinnosti tým, že veriteľovi sa umožní pristúpiť k vymáhaniu svojho nároku.

30 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, je potrebné konštatovať, že osvedčenie súdneho rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu predstavuje akt súdnej povahy, pri ktorého prijatí je vnútroštátny súd oprávnený obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou. V dôsledku toho je návrh na začatie prejudiciálneho konania prípustný.

O prípustnosti prejudiciálnej otázky

31 Talianska vláda namieta neprípustnosť položenej prejudiciálnej otázky, pričom tvrdí, že vzhľadom na to, že v spore vo veci samej nie je povinné uplatnenie nariadenia č. 805/2004, táto otázka nie je relevantná. Podľa tejto vlády totiž uplatnenie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1) v tejto veci umožňuje vyhnúť sa problému nastolenému vymedzením nesporného nároku, ako je prítomný v uvedenom spore, keďže toto posledné uvedené nariadenie neodkazuje na vnútroštátne procesné pravidlá.

32 V tejto súvislosti postačuje pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa na otázky týkajúce sa výkladu práva Únie vzťahuje prezumpcia relevantnosti, takže zamietnutie návrhu vnútroštátneho súdu na začatie prejudiciálneho konania Súdnym dvorom je možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o problém hypotetickej povahy alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili (pozri najmä rozsudok z 11. júna 2015, Fahnenbrock a i., C-226/13, C-245/13, C-247/13 a C-578/13, EU:C:2015:383, bod 25 a citovanú judikatúru).

33 V prejednávanej veci Pebros Servizi požiadala na základe nariadenia č. 805/2004 o osvedčenie rozsudku ako európskeho exekučného titulu. V dôsledku toho musí súd, ktorému bola táto žiadosť predložená, preveriť, či boli splnené podmienky stanovené týmto nariadením. Bez ohľadu na skutočnosť, že nariadenie č. 1215/2012 sa na konanie vo veci samej, ktorého skutkové okolnosti nastali pred dňom, keď toto nariadenie nadobudlo účinnosť, nemôže uplatniť z hľadiska *ratione temporis*, okolnosť, že v prípade zamietnutia takejto žiadosti môže Pebros Servizi podľa talianskej vlády začať exekučné konanie upravené týmto posledným uvedeným nariadením alebo si priamo zvoliť toto konanie, nemá vplyv na relevantnosť položenej otázky.

34 Z toho vyplýva že položená prejudiciálna otázka je prípustná.

O veci samej

35 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate snaží zistiť, či sa podmienky, podľa ktorých sa v prípade rozsudku pre zmeškanie nárok považuje za „nesporný“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 805/2004, musia posudzovať podľa práva miesta súdu alebo samostatne jedine v zmysle tohto nariadenia.

36 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a pôsobnosť, si v zásade vyžaduje v celej Európskej únii samostatný a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext tohto ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (rozsudok z 5. decembra 2013, Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, bod 23 a citovaná judikatúra).

37 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že nariadenie č. 805/2004 nevymedzuje pojem „nesporný nárok“ prostredníctvom odkazu na právne poriadky členských štátov. Naopak, z výkladu článku 3 tohto nariadenia v súlade s jeho odôvodnením 5 vyplýva, že tento pojem je samostatným pojmom práva Únie. Odkaz na právne poriadky členských štátov uvedený v článku 3 ods. 1 druhom pododseku písm. b) a c) uvedeného nariadenia sa netýka prvkov tvoriacich tento pojem, ale prvkov špecifických pre jeho uplatnenie.

38 Odôvodnenie 5 rovnakého nariadenia uvádza, že pojem „nesporné nároky“ by mal zahŕňať všetky situácie, v ktorých dlžník preukázateľne nepopiera charakter alebo výšku peňažného nároku a v ktorých veriteľ získal proti dlžníkovi najmä súdne rozhodnutie.

39 Ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, spoločnosť Aston Martin ako riadne informovaný dlžník, ktorý sa mohol zúčastniť na súdnom konaní, zostala nečinná počas celého tohto konania a v nijakom okamihu tohto konania sa ho nezúčastnila. Z tohto dôvodu bol voči nej vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Z toho vyplýva, že na situáciu tejto spoločnosti sa vzťahuje článok 3 ods. 1 druhý pododsek písm. b) nariadenia č. 805/2004, podľa ktorého sa nárok považuje za nesporný, ak „dlžník voči nemu nikdy nevzniesol námietky v priebehu súdneho konania v súlade s príslušnými procesnými požiadavkami podľa právnych predpisov členského štátu pôvodu“.

40 Odôvodnenie 6 nariadenia č. 805/2004 v tejto súvislosti spresňuje, že neexistencia námietok zo strany dlžníka, ako je stanovená v článku 3 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, môže mať podobu nedostavenia sa na súdne konanie alebo nesplnenia výzvy súdu predložiť písomné oznámenie o zámere brániť sa.

41 V dôsledku toho možno nárok považovať za „nesporný“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku písm. b) nariadenia č. 805/2004 vtedy, ak dlžník neurobil nič, aby voči nemu namietal, nereagoval na výzvu súdu písomne oznámiť svoj úmysel brániť sa alebo sa nedostavil na pojednávanie.

42 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že okolnosť, že podľa talianskeho práva vydanie rozsudku pre zmeškanie nie je rovnocenné s vydaním rozsudku o nespornom nároku, nie je relevantná v súvislosti s odpoveďou, ktorá sa má poskytnúť na otázku položenú vnútroštátnym súdom. Odkaz na procesné pravidlá členského štátu uvedený v článku 3 ods. 1 druhom pododseku písm. b) nariadenia č. 805/2004 sa netýka právnych dôsledkov nepodieľania sa dlžníka na konaní, keďže tieto dôsledky sú predmetom samostatnej úpravy v zmysle tohto nariadenia, ale týkajú sa výlučne procesných spôsobov, ktorými sa môže dlžník účinne brániť voči nároku.

43 Je totiž potrebné uviesť, že nariadenie č. 805/2004 stanovuje jedine minimálne procesné normy nevyhnutné na dodržanie práva na obhajobu neprítomného dlžníka, pričom však neupravuje všetky aspekty spochybnenia nároku, ako sú najmä akt spochybnenia, orgány podieľajúce sa na konaní na spochybnenie alebo uplatňujúce sa lehoty. V dôsledku toho musí dlžník pristúpiť k takémuto spochybneniu v súlade s platnými a účinnými procesnými pravidlami v každom členskom štáte.

44 Okrem iného, pokiaľ ide o minimálne procesné normy upravené v kapitole III tohto nariadenia a uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, cieľom týchto noriem, ktorých dodržanie je v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia nevyhnutné na to, aby sa rozhodnutie o nespornom nároku vydané v členskom štáte mohlo osvedčiť ako európsky exekučný titul, je zabezpečiť v súlade s odôvodnením 12 rovnakého nariadenia, aby bol dlžník informovaný v primeranom čase a takým spôsobom, aby si mohol pripraviť na jednej strane svoju obhajobu voči žalobe podanej voči jeho osobe, ako aj podmienky svojej aktívnej účasti na konaní s cieľom spochybniť dotknutý nárok a na druhej strane pripraviť sa na dôsledky neúčasti na tomto konaní. Pokiaľ ide konkrétne o prípad rozhodnutia vydaného pre zmeškanie, v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku písm. b) nariadenia č. 805/2004 je cieľom uvedených minimálnych procesných noriem zaručiť existenciu dostatočných záruk dodržania práva na obhajobu.

45 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že podmienky, podľa ktorých sa v prípade rozsudku pre zmeškanie nárok považuje za „nesporný“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku písm. b) nariadenia č. 805/2004, sa musia posudzovať samostatne, jedine v zmysle tohto nariadenia.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Podmienky, podľa ktorých sa v prípade rozsudku pre zmeškanie nárok považuje za „nesporný“ v zmysle článku 3 ods. 1 druhého pododseku písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky, sa musia posudzovať samostatne, jedine v zmysle tohto nariadenia.

Podpisy